

der ikke hidtil inden for politiets område været foretaget en nærmere regnskabsmæssig opdeling af resourceforbruget på de enkelte opgaver. Når der i lovforslaget er medtaget en så bred kreds af gebyr- og afgiftsspørgsmål under Justitsministeriet, skyldes det hensynet til, at den fremtidige gebyropkrævning kan fortsætte uden en ressourcekrævende og formentlig vanskelig gennemførlig omlægning af de eksisterende regnskabs- og budgetsystemer.

Af hensyn til det statslige budget og de udgifter, der i bredere forstand er forbundet med tilsyn og kontrol på de forskellige områder, bygger lovforslaget på, at de hidtil gældende takster opretholdes. Det må således bemærkes, at indtægtsprovenuet, som det også fremgår af Rigsrevisionens beretningsudkast, på en række områder ikke vil afspejle de udgifter, der er forbundet med at administrere området i mere snæver forstand.

Justitsministeriet har ved bekendtgørelse nr. 246 af 12. april 1992 suspenderet gebyropkrævningen på en række områder, indtil spørgsmålet om en eventuel tilbagebetaling er klarlagt.

Justitsministeriet har endvidere anmodet Kammeradvokaten om at vurdere de hidtidige ordninger og klarlægge, om og i givet fald i hvilket omfang der bør ske tilbagebetaling af en del af de opkrævede gebyrer.

Justitsministeriet kan i øvrigt henvise til den samtidig med lovforslagets fremsættelse afgivne redegørelse til Retsudvalget om Rigsrevisionens beretningsudkast.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget tilsigter at opretholde størrelsen af den gældende betaling for forskellige ydelser på Justitsministeriets område. Justitsministeriet har af hensyn til det statslige budget og i lyset af de omkostninger i øvrigt, som såvel på færdsels- som pasområdet er forbundet med tilsyn og kontrol i bredere forstand, fundet det rigtigst at foreslå de hidtil fastsatte takster opretholdt.

Med hensyn til navnebeviser indebærer forslaget en mindre lempelse. Der skal således efter forslaget ikke ske betaling for udfærdigelse af navnebevis for et barn, hvis ansøgning indgives inden 6 måneder efter barnets fødsel eller inden 6 måneder efter adoption af barnet. Provenutabet skønnes helt ubetydeligt i forhold til de betalingsordninger, der i øvrigt foreslås lovreguleret.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at indebære økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Om baggrunden for de foretagne ændringer henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 1-8

Som konsekvens af at størrelsen af betalingen inden for færdselsområdet foreslås optaget i selve færdselsloven, ophæves færdselslovens bemyndigelse til justitsministeren om at fastsætte bestemmelser om betaling af gebyrer inden for det enkelte område.

Til nr. 9

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende ordning med Assurandør-Societetet, hvorefter Centralregisteret for Motorkøretøjer siden 1. juli 1983 opkræver et gebyr på 7 kr. pr. registreret forsikringsbevis som bidrag til omkostningerne ved ekspeditionen af forsikringsbeviser. Betalingen opkræves kvartalsvis af Centralregisteret for Motorkøretøjer direkte fra det enkelte forsikringselskab på grundlag af det antal forsikringsbeviser, der registreres i motorkøretøjsregisteret i den pågældende periode.

Til nr. 10

Bestemmelsen svarer til § 1 i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 144 af 11. marts 1991 om afgift for standsnings- og parkeringsforseelser. I henhold til § 122 a i færdselsloven er kontrollen med overholdelsen af visse standsnings- og parkeringsbestemmelser overladt til Københavns og Frederiksberg kommuner, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 961 af 27. december 1991 om kommunal parkeringskontrol.

Bestemmelsen er alene taget med for at sikre en fuldstændig opfølgning af Rigsrevisionens anbefalinger. Rigsrevisionen giver i beretningsudkastet under punkt 96 udtryk for, at parkeringsafgiften er en formålsbestemt afgift, hvor kalkulationen skal bygge på en beregning af de modsvarende udgifter. Justitsministeriet er ikke enig heri. Som Justitsministeriet har redegjort nærmere for i sin udtalelse over beretningsudkastet, har parkeringsafgifter og andre tilsvarende afgifter med en pønål funktion, en anden karakter end de øvrige gebyrer og afgifter, som Rigsrevisionens beretning omhandler.

Parkeringsafgifterne blev indført ved en ændring af færdselsloven i 1971 (lov nr. 162 af 28. april 1971 om ændring af færdselsloven og lov om bestyrelsen af de offentlige veje) og skulle træde i stedet for parkeringsbøder. I bemærkningerne til lovforslaget anføres det herom, at de restriktioner, der i overtrædelsestilfælde foreslås belagt med afgift i stedet for